

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13C/411/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814209576
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8814209576.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou Mgr. Annou Monokovou v spore žalobcu: Lesná spoločnosť Cabov, pozemkové spoločenstvo, 094 14 Cabov 35, právne zastúpený JUDr. Martinom Šaffom, advokát, so sídlom Kalinčiakova 2729/10, 093 01 Vranov nad Topľou, proti žalovanému: A. Y.X., Q.. XX.XX.XXXX, U. F. XXX, Y. R., právne zastúpený JUDr. Tomášom Jánošíkom, advokát, so sídlom Hviezdoslavova 1018, Trebišov o zaplatenie 6.362,18 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 6.362,18 eur s úrokom z omeškania vo výške 6% ročne od 07.09.2005 do 28.02.2006, vo výške 7% ročne od 01.03.2006 do 30.05.2006, vo výške 8% ročne od 31.05.2006 do 25.07.2006, vo výške 9% ročne od 26.07.2006 do 26.09.2006 a vo výške 9,5% ročne od 27.09.2006 do zaplatenia a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu zamieťa.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nárok.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 22.2.2007 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 12.961,79 eur s úrokom z omeškania vo výške 7% od 7.9.2005 do 28.2.2006, vo výške 8% od 1.3.2006 do 30.5.2006, vo výške 9% od 31.5.2006 do 25.7.2006, vo výške 10% od 26.7.2006 do 26.9.2006 a vo výške 10,5% od 27.9.2006 do zaplatenia a náhrady trov konania. Konanie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 5C/18/2007. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalovaný vykonával u žalobcu funkciu tajomníka a od marca 2004 viedol pre žalobcu pokladňu, teda účtovníctvo, pričom 1.1.2005 sa preukázateľne v pokladni nachádzala finančná hotovosť v sume 198.720,37,-Sk. V dobe do 7.9.2005 mal preukázateľne príjmy do pokladne v sume 704.516,-Sk a výdaje z pokladne v sume 512.749,-Sk. Ďalej uviedol, že na základe rozhodnutia žalobcu bola žalovanému uložená povinnosť odovzdať pokladňu hospodárke spoločnosti G. U., ku ktorému odovzdaniu došlo 7.9.2005, no žalovaný neodovzdal hotovosť v sume 390.486,74,-Sk (12.961,79 eur), ktorá sa mala v pokladni podľa účtovania nachádzať a v tejto sume spôsobil žalovaný škodu. V ďalšom žalobca poukázal na trestné konanie vedené proti žalovanému na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 2T/111/2006 pre trestný čin sprenevery a prvé vo veci vydané rozhodnutie - trestný rozkaz zo dňa 5.1.2007, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného a žalobca ako poškodený bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Podaním zo dňa 21.1.2009 žalobca rozšíril žalobu aj proti žalovanej - G. U., Y.Č. R. XXX s tým, že táto u žalobcu vykonávala funkciu hospodárky do 31.12.2005, teda aj v čase rozhodnom, kedy došlo k spôsobeniu škody, ktorá je predmetom žaloby a bola hmotne zodpovednou osobou.

Následne podaním doručeným súdu dňa 20.6.2014 žalobca upustil od rozšírenia žaloby voči G. U. a taktiež upustil od pôvodne požadovanej sumy 12.961,79 eur a žiadal v ďalšom priznať sumu 6.362,18 eur. Podanie na výzvu súdu doplnil aj o zápisnicu z výborovej schôdze žalobcu zo dňa 3.5.2014, podľa ktorej táto schválila čiastočné späťvzatie žaloby pre p. U. a pokračovať vo veci žalovaného.

V dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom súd uznesením zo dňa 15.7.2014 konanie v časti o zaplatenie sumy 6.599,61 zastavil. Takto zostalo predmetom konania zaplatenie sumy 6.362,18 s príslušenstvom, ktorého sa žalobca domáhal len voči žalovanému a konanie bolo následne vedené už pod sp. zn. 13C/411/2014.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Uviedol, že žaloba je nedôvodná a skutkovo skreslená, že žiadnu finančnú hotovosť si neponechal, že v trestnom konaní predložil prehľad platieb na daniach a podobne, že nemal podpísanú žiadnu dohodu o hmotnej zodpovednosti a na vybavovanie účtovníctva boli určené hmotne zodpovedné osoby. Po čiastočnom späťvzati žaloby v podaní zo dňa 14.7.2014 uviedol, že v dôsledku upravenia žaloby možno mať za to, že žalobca uplatňuje nový nárok na zaplatenie v sume 6.326,18 eur a preto vznášajú aj námietku premlčania.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, vyjadrením žalovaného k žalobe a jeho prílohami, vyjadreniami strán konania a predloženými dôkazmi, vyjadreniami zástupcu žalobcu a žalovaného, výpoveďami svedkov, znaleckým posudkom, trestným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/111/2006 a zistil tento skutkový stav.

4. Zástupca žalobcu J. O.Š., predseda výboru žalobcu uviedol, že ku koncu roka 2005 bolo potrebné robiť daňové priznanie, tak pozabezpečoval rôzne doklady od dodávateľov, na základe čoho p. J. urobila daňové priznanie, pričom žalovaný v tom období ani neskôr nepredložil žiadne vyúčtovanie ani žiadne papiere. Ešte v lete 2005 odhlasovali na výbore, že nemajú voči nemu dôveru a vyzvali ho, aby odovzdal všetky doklady, no odovzdal len pár obálok s drobnými. Žalovaný bol tajomník a spolu s p. U. mali viesť účtovníctvo. V prípade preberania peňazí od p. U. uviedol, že v prípade prevzatia hotovosti za spoločnosť, mal byť vystavený príjmový pokladničný doklad, boli na to dve osoby a stalo sa aj tak, že doklad vystavila p. U. a peniaze zobral žalovaný. Nikdy sa mu žalovaný ani p. U. nestťažovali, žeby nedisponovali finančnou hotovosťou v pokladni, no po predošlom výbore mali pokladňu v minuse. Tiež mu nikdy neuvádzali, žeby mali v pokladni veľa peňazí.

5. Žalovaný v priebehu celého konania namietal, žeby sa dopustil konania, na základe ktorého sa žalobca domáha voči nemu náhrady škody a taktiež uviedol, že nesúhlasí ani so závermi a výsledkom trestného konania, v ktorom bol odsúdený. Popísal pomery u žalobcu aj pred rozhodným obdobím s tým, že sám mal podozrenie, že p. U. vedie všetko ako sa má, bola vyzýva na kontrolu, no nestalo sa tak, preto aj inicioval kontrolu na daňovom úrade, toto sa týkalo obdobia rokov 2002 až 2003. Koncom roka 2003 sa potom na základe uvedeného u žalobcu na výbore rozhodlo, že zálohy bude preberať on a p. U. mu predloží doklady na kontrolu. Odberateľom žalobcu bol p. U., ktorý dával zálohy v okrúhlych sumách, napr. 50.000,-Sk, on mu vystavil príjmový doklad a potom to odovzdával p. U. na zúčtovanie. Potom sa vydávalo drevo a keď už bola vyššia suma, 250 - 300.000,-Sk tak sa fakturovalo. K spornej sume 282.000,-Sk uviedol, že tam malo byť päť bločkov na 50.000,-Sk a ešte dodatok na 32.000,-Sk, no tých bločkov niet, nemá ich ani U., ani p. U., pričom on naraz neplatil, on platil zálohovite. Keď nebol doma, tak p. U. dával peniaze aj F., ktorý mu ich doniesol a on mu vystavil hneď potvrdenku aj U., no teraz oni dvaja tvrdia, že všetka prijal on, niečo prijal, ale nie všetko, no keďže nie sú doklady, nie je to možné prepočítať. Teda pri tej faktúre malo byť päť príjmových dokladov na sumu po 50.000,-Sk a šiesty na doplatok. Peniaze ostávali u neho a on potom platil všetky výdavky žalobcu. Na zasadnutia výboru nosila p. U. na lístku na písaný stav hotovosti a jemu to vždy súhlasilo a to až do konečného zúčtovania, teda po ten zápis, ktorý urobil za tretí kvartál 7.9.2005 tak ako vyplýva z toho vyúčtovania, tak nevie prečo sa rieši koniec roka 2005, keďže on už vtedy nerobil nič. Keď od nejakej osoby prijal zálohu, vystavil jej príjmový doklad a tieto doklady odovzdával p. U., ona všetko účtovala, on u seba žiadne doklady nemal. Všetko účtovala p. U., on nevedel koľko tam bolo finančných prostriedkov. Čo sa týka sumy 282.000,-Sk, takúto vysokú sumu od U. U. nikdy neprijal, prijímal len zálohové platby v okrúhlych sumách, nevie kto ešte mohol preberať peniaze, na všetky sumy, ktoré on prevzal, vystavoval príjmové pokladničné doklady.

On nikdy pokladničnú knihu nevidel, nemal žiadne doklady, takže si to nevedel skontrolovať, nevie prečo bol vlastne odsúdený. Ak prevzal nejaké peniaze, tak na každý príjem vystavil príjmový doklad. Namieta príjem od p. U. v sume cca 282.000,-Sk

6. Svedkyňa Z. L. J. vypovedala, že podniká v oblasti účtovníctva. V roku 2006 ju zástupca žalobcu požiadal o spracovanie účtovníctva žalobcu za rok 2005, teda toto spracovávala spätne. Účtovníctvo spracovala tak, že spracovávala účtovné doklady, nikdy nenakladala s finančnou hotovosťou. Na spracovanie účtovníctva jej musel byť predložené odoslané a došlé faktúry, keďže vtedy ešte neboli registračné pokladne tak aj príjmové a výdavkové pokladničné doklady, taktiež kontrolovala alebo robila mzdy dohodárov, ktorí vykonávali činnosť pre žalobcu, predložené jej boli aj bankové výpisy. Výsledkom jej práce boli údaje a listiny ako sa nachádzajú v trestnom spise a to kniha bankových dokladov za rok 2005, kniha vystavených faktúr, súvaha, súpis vykonaných prác, hlavná kniha, účtovný denník a pokladničná kniha. Podľa zmluvy zodpovedala za vedenie účtovníctva, za formálnu stránku dokladov vždy zodpovedá konkrétna osoba subjektu - konateľ alebo nejaký štatutárny zástupca. K listine - vyúčtovanie žalovaného uviedla, že toto jej nebolo predložené, ona spracovávala účtovníctvo z pravých dokladov, pokiaľ toto bolo niečo interné, nebol dôvod jej to nosiť.

7. Svedkyňa G. Š. uviedla, že zástupca žalobcu je jej bratranec a že v roku 2005 bola predsedníčkou dozornej rady žalobcu. Niekedy v októbri až novembri 2005 si vyžiadala daňové doklady a doklady z účtovníctva, pričom keď to prešla, zistila, že sú vo vedení účtovníctva nezrovnalosti. V obchodnej knihe zistila, že nebol zapísaný počiatočný stav, teda prechod z roku 2004. Zistila, že dve faktúry č. 4 a 9 sa nachádzajú v šanóne s faktúrami, no predmetný príjem nebol zapísaný v obchodnej knihe, jednalo sa o faktúry na sumu cca 50.000 a 55.000,-Sk. Po tom, čo ona prekontrolovala doklady, tak ešte potom bolo robené účtovníctvo pani J. s tým, že tejto vyšiel rovnaký rozdiel, teda záver bol taký, že v pokladni mala byť finančná hotovosť, no peniaze tam neboli. Nevie, kto za ktorú faktúru bral peniaze, lebo na niektorých dokladoch bol podpísaný žalovaný, na niektorých p. U. aj p. U., teda nevie sa vyjadriť k tomu, kto preberal peniaze, len k dokladom. Predložila súdu pokladničnú knihu žalobcu s tým, že na začiatok roku 2005 dopísala P.S. (počiatočný stav), potom sa pokračovalo v tejto knihe aj v roku 2006. K pokladničnej knihe z trestného spisu uviedla, že nevie, kto ju vyhotovil, nie je to jej písmo. Pokladničnú knihu, ktorú ona predložila, zrejme písala p. U., ale v tejto nie sú zaznamenané tie dve faktúry, na ktoré poukázala.

8. Svedkyňa J. F. vypovedala, že v roku 2005 bola členkou výboru žalobcu, pričom žalovaný bol viackrát vyzvaný, aby sa vyjadril k finančným záležitostiam, aby predložil doklady, prípadne aj hotovosť, no nikdy to neurobil. Niekedy na jeseň 2005 jej mali žalovaný a p. U. odovzdať doklady, lebo oni viedli účtovné doklady, aj hotovosť aj pokladňu, keďže zástupca žalobcu chcel, aby doklady prekontrolovala, no doklady jej predložené neboli a preto kontrolu nerobila. Na výbore bolo dohodnuté, že oprávnenie na preberanie finančnej hotovosti v roku 2005 bude mať žalovaný, žalovaný mal doma finančnú hotovosť - pokladňu. Žalovaný navrhol, aby finančné prostriedky neboli na účte, nakoľko by na ne mohol siahnúť exekútor. Na výboroch p. U. aj žalovaný hovorili, že je všetko v poriadku s tým že pred sebou mali knihu, ale fyzicky sa to nekontrolovalo. Nevedela, či bol ešte niekto poverený na nakladanie s finančnou hotovosťou, zisk na konci roka bol prerozdelený medzi podielníkov.

9. Svedkyňa G. U. uviedla, že spolu so žalovaným viedla účtovníctvo a pokladňu, vystavovala príjmové a výdavkové doklady, faktúry vystavovala podľa oznámenia množstva odobratého dreva. Finančné prostriedky však nepreberala, tieto preberal žalovaný alebo p. F. a U.. Keď prišiel nejaký odberateľ, žalovaný prevzal peniaze a ona vystavila doklad, napr. na zálohu. Ak niekto mal záujem o odber dreva, vystavil sa príjmový doklad, keď zaplatil nejakú sumu za ten odber a potom sa vystavila do niekoľkých dní faktúra. Fyzicky mal peniaze žalovaný, ona peniaze nemala, keď napr. vyplácala dohodárov, urobila vyúčtovanie a peniaze jej dal na výplatu žalovaný. K pokladničnej knihe uviedla, že je písaná rukou, ona ju viedla a to podľa dokladov. K príjmovému dokladu zo dňa 31.3.2005 na sumu 282.934,- Sk (trestný spis čl. 447) uviedla, že doklad vyhotovila, ale peniaze neprevzala. Za účtovníctvo a nakladanie s finančnými prostriedkami v roku 2005 bola zodpovedná ona spoločne so žalovaným, no s finančnými prostriedkami disponoval žalovaný, pokiaľ žalovaný prevzal peniaze, tak ona odovzdávala len doklady, mala pečiatku, no v prípade potreby ju dala žalovanému. K zápisu pri ukončení činnosti žalovaného uviedla, že nevie kde bol robený.

10. Svedok Z.. H. F. vypovedal, že od roku 2004 bol odborný lesný hospodár u žalobcu. Problémy nastali niekedy v júli - auguste 2005, kedy potreboval finančné prostriedky na pestovnú činnosť, ktorá nie výnosná, no musí sa vykonávať, no bolo mu povedané, že v podstate nie sú finančné prostriedky, pričom on mal vedomosť o ťažbe dreva, koľko sa asi vyťažili a koľko finančných prostriedkov sa za to získalo. Každý mesiac robil s p. U. sumár ťažby a mal aj vedomosť o tom, aké asi boli dojednané ceny. V tom čase odoberal drevo p. U., tento zložil zálohu na odber a po uskutočnení odberu sa potom tá suma zúčtovala, buď sa doplatila alebo uskutočnil odber aj v ďalšom mesiaci, ak záloha bola vyššia ako odber. Suma finančných prostriedkov, ktorú deklaroval žaloba, mal byť podľa neho vyššia, teda vyššia ako čo v skutočnosti mali, preto aj na jeseň 2005 navrhol, že bude pre žalobcu vykonávať aj činnosť ohľadom účtovníctva, no výbor to odmietol, no potom v roku 2006 už táto činnosť bola zabezpečená prostredníctvom externej firmy. Údaje o odbere drevnej hmoty za daný mesiac odsúhlasil s p. U. a potom tieto údaje poskytli p. U.j, ktorá spracovala doklady a podľa jeho vedomosti finančné prostriedky preberal žalovaný. Raz sa stalo, že aj on prevzal finančnú hotovosť od p. U., keď žalovaný nemohol, asi v máji 2005, aj keď pôvodne to nechcel urobiť, no hneď na druhý deň ju odovzdal žalovanému. Nemá vedomosť a nebol nikdy osobne prítomný, aby niekto iný ako žalovaný preberal finančné prostriedky. Svedok predložil súdu „Záznamy činnosti zamestnanca“, ktoré si viedol, aby mal prehľad o pláne ťažobnej činnosti, o objeme ťažby a tiež tieto údaje potreboval pre správu, ktorú vypracovával na konci roka. Napr. za marec 2005 by podľa jeho záznamov mal príjem žalobcu predstavovať za ťažbu 140.405,40,-Sk. Nebolo jeho povinnosťou zaujímať sa o tom, kto vystavoval príjmové a výdavkové doklady. Žalobca mal zaužívaný nejaký systém, keď pre neho začal pracovať, p. U. zodpovedal za výdaj dreva, p. U. viedla účtovníctvo a žalovaný zabezpečoval veci ohľadom financií, on to takto akceptoval.

11. Svedok U. U. uviedol, že zotrúva na to, čo uviedol v trestnom konaní, vtedy vypovedal čo vedel aj predkladal nejaké doklady, má aj mal viac obchodných partnerov, nevie či ešte disponuje dokladmi z tohto obdobia. K výdavkovému pokladničnému dokladu z 31.3.2005 uviedol, že tento doklad nemôže byť z jeho účtovníctva, lebo č. 106 dokladu v treťom mesiaci roku 2005 neprichádza do úvahy, keďže ako subjekt mal tak cca 90 faktúr za rok a k faktúre č. 1/2005 uviedol, že na základe tejto bolo zaplatené za tovar, ktorý prevzal od žalobcu. K výdavkovým pokladničným dokladom zo dňa 7.1.2005 na sumu 282.934,-Sk uviedol, že obidva sú podpísané, opatrené pečiatkou, no ktorý si nakoniec dal žalobca do účtovníctva to on nevie, nepamätá si ani, ktorý predkladal v trestnom konaní, no z účtovného hľadiska sa mu nepozdáva dátum, aby v jeden deň bola vystavená faktúra aj príjmový pokladničný doklad. Opäť uviedol, že obchodoval s rôznymi spoločnosťami, niečo sa platilo v hotovosti, to bolo vtedy ešte možné, niečo zálohovite a niečo na účet. P. U. nemal nič spoločné s finančnou stránkou, nakladanie s finančnými prostriedkami a účtovníctvo mali na starosti žalovaný a p. U., p. F. vystavil dodacie listy, na základe čoho sa potom faktúrovalo. Potom sa išlo za žalovaným alebo p. U. a takto sa peniaze vyplácali a následne žalovaný alebo p. U. vystavovali za žalobcu doklady, len oni dvaja mali pečiatku, aby bolo kryté, že peniaze boli vyplatené. Peniaze preberali žalovaný a p. U., p. F. nechcel preberať, tvrdil, že len lesný hospodár, a keď existuje nejaký doklad, že prevzal peniaze, tak sa len odovzdal peniaze, ktorému mu odovzdal on. Žalovaný mu vystavoval pokladničné doklady, raz sa stalo že ho nemal, tak na zdrap papiera napísal, že prevzal od neho peniaze. Zálohy sa platili v rôznych intervaloch, museli byť vystavené príjmové doklady a potom musela byť vystavená faktúra, ale nepamätá si, či pri nej boli ešte nejaké doklady. Uviedol tiež, že mohla byť reálne vyplatená aj suma 282.000,-Sk, k faktúre 1/2005 uviedol, že drevo mohlo byť odvezené ešte v decembri a faktúra sa vystavila až v januári. Vyjadril sa tiež k množstvu odvezeného dreva v metroch kubických. Peniaze vyplácal žalovanému aj p. U., p. F. viedol evidenciu ťažby, drevo ťažili dodávateľia, mohol odviezť len to, čo vyťažili. Žalobca bol platcom DPH , takže bolo potrebné vystaviť faktúry na zálohy za kvartál, ináč nebol dôvod ihneď vystavovať faktúry.

12. V rámci vykonania znaleckého úkonu znalec navrhol doplniť dokazovanie výsluchom zástupcu žalobcu, žalovaného ale aj svedkov G. U., Z.. H. F. G. U. U.. Počas výsluchu týchto osôb v procesnom postavení ako vypovedali pôvodne, všetky osoby odpovedali aj na otázky znalca súvisiace s ich skoršími výpoveďami, resp. s inými dôkazmi vykonanými v konaní, ktoré skutočnosti samozrejme boli pojaté potom do záverov znaleckého posudku.

13. Podľa potvrdenia Obvodného lesného úradu vo Vranove nad Topľou zo dňa 10.10.2006 č. 2006/051 boli zapísané do registra pozemkových spoločenstiev údaje a zmeny a týkajúce sa Lesnej spoločnosti Cabov, pozemkové spoločenstvo, 094 14 Cabov, ktorá bola zaregistrovaná v registri pozemkových spoločenstiev pod č. 106/2002 - PS tak, že názov spoločenstva zostal nezmenený, sídlo spoločenstva bolo Cabov 35 a pokiaľ sa týka právnej formy jedná sa o pozemkové spoločenstvo s právnou

subjektivitou. Orgánmi spoločenstva sú výbor a jeho predsedom J. O. a dozorná rada, pričom ostatné náležitosti rozhodnutia zo dňa 13.12.2002, ktorým bolo spoločenstvo v registri spoločenstiev zapísané, ostávajú nezmenené.

14. V zmysle Stanov Lesnej spoločnosti CABOV, pozemkové spoločenstvo (ďalej len „Stanovy“) účelom spoločenstva je racionálne hospodáriť na spoločnej nehnuteľnosti , obstarávať spoločné veci a hospodáriť v súlade s osobitnými predpismi pre hospodárenie v lesoch. V zmysle článku X. žalobca je pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou. Štvrtá časť upravuje Orgány spoločenstva, ktorými sú valné zhromaždenie, výbor a dozorná rada. Podľa článku VI. bod 2. Výbor je výkonným orgánom spoločenstva . Riadi činnosť spoločenstva a rozhoduje o všetkých záležitostiach, ktoré stanovy nevyhradili inému. Činnosť Dozornej rady upravuje článok XVII. Tak, že dozorná rada je oprávnená kontrolovať všetku činnosť spoločenstva a za svoju činnosť zodpovedá valnému zhromaždeniu.

15. Na liste formátu A4 od dátumu 21.8.2005 sú uvedené sumy v kladnom aj zápornom vyjadrení s uvedením pri niektorých sumách sloven, II. Q, DPH, telefóny, Soc. poisť., zálohy, kolky, PHM a iné s tým, že výsledná suma je uvedená 1.221,-Sk, pričom v pravom rohu prvej strany ako aj na druhej strane je uvedené „odsúhlasené dňa 7.9.2005“ a podpisy osôb - žalovaný a U..

16. Podľa potvrdenia dňa 11.5.2005 žalovaný prevzal 55.857,-Sk od Z.. F. za faktúru za prevzaté drevo od odberateľa p. U.. Na predmetnom liste sa nachádza aj text so žiadosťou na zaslanie príjmového dokladu na sumu 55.857,-Sk s pečiatkou U. U., lesnícke práce, Nákup a Predaj dreva, Oreské a podpisom.

17. Podľa príjmového pokladničného dokladu zo dňa 11.5.2005 bola prijatá žalobcom suma 55.857,-Sk od U. U., pričom ako účel je uvedená faktúra č. 9/2005. Doklad je opatrený pečiatkou žalobcu č. 2 a v vyhotovil a podpis príjemcu nečitateľný podpis.

Faktúra č. 9/2005 mala byť vystavená dňa 3.5.2005 žalobcom ako dodávateľom pre odberateľa U. U., Lesnícke práce, Oreské a bola ňou faktúrovaná suma 55.857,-Sk s DPH na základe zmluvy r. 2005 za odber dreviny 19.109,16 m³. Faktúru vyhotovila podľa uvedenia p. U. a táto bola opatrená pečiatkou žalobcu č. 2.

Podľa príjmového dokladu zo dňa 26.5.2005 mala byť prijatá od U. U. 149.826,-Sk. V kolónke vyhotovil a podpis príjemcu nečitateľný podpis.

18. Pracovná náplň členov výboru žalobcu obsahuje náplň jednotlivých členov výboru a to predsedu, podpredsedu, tajomníka a hospodárky.

Svedok Z.. H. F. predložil záznamy činnosti zamestnanca obsahujúce aj údaje o ťažbe, poznámky k fakturácii.

19. Žalobca ako zamestnávateľ a žalovaný ako zamestnanec na funkcii tajomník dňa 1.4.2003 uzavreli dohodu o hmotnej zodpovednosti. V dojednaní dohody v súvislosti s prevzatím tejto funkcie na základe inventarizácie tajomník prevzal účtovnú agendu za rok 2003 a následne preberá spoluúčasť na vedení účtovníctva, fakturácii a finančnej hotovosti a ďalšie veci vyplývajúce z pracovnej náplne a stanov spoločnosti. V ďalšom sa zamestnanec zaviazal všetky hodnoty riadne a bežne vyúčtovať a urobiť všetko, aby nevznikli škody na zverenom majetku a preberá aj zodpovednosť za prípadný schodok na týchto hodnotách, pokiaľ by nepreukázal, že tento schodok nezavinil, ale zavinila iná osoba alebo vedenie lesnej spoločnosti.

20. V zmysle protokolu o daňovej kontrole č. 744/320/2259/2006 zo dňa 26.1.2006 kontrolovaným subjektom bol žalobca a kontrolovaným obdobím rok 2002 a predmetom kontroly bolo dodržiavanie ustanovení zákona 563/1991 Zb. o účtovníctve a daň z príjmov právnických osôb so záverom o vydaní dodatočného platobného výmeru na daň z príjmov právnických osôb za rok 2002 na rozdiel dane v sume 22.500,-Sk.

21. Žalobca listom zo dňa 1.9.2005 označeným ako výzva na odovzdanie finančnej hotovosti, účtovnej agendy a firemnej pečiatky adresovaným žalovanému tomuto oznámil, že nakoľko sa úmyselne nezúčastnil výborovej členskej schôdke dňa 6.7.2005, výbor ho vyzýva, aby do 8.9.2005 odovzdal celé

účtovníctvo, firemnú pečiatku a finančnú hotovosť, ktorú je potrebné po dohode s p. U. previesť na účet a predložiť o tom doklad - prevezmú p. U. a F. a že dňom 15.7.2005 mu bola zrušená náplň práce a s tým spojená odmena.

22. V zmysle dohody o vykonaní práce zo dňa 2.1.2005 uzavretej medzi žalobcom ako zamestnávateľom a žalovaným ako zamestnancom dojednanou pracovnou úlohou bolo spracovávanie dodacích listov a faktúr, riadenie s manipuláciou dreva a predaj dreva, pracovná úloha mala byť vykonávaná do 31.7.2005.

23. Podľa výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 7.10.2005 žalobca vyplatil spoločnosti K-PRINT Trebišov sumu 185,-Sk, pričom podľa dokladu z registračnej pokladne z uvedeného dňa sa jednalo o nákup 2 kusov pokl. knihy, pier a náplní do pier.

24. Z programu výborovej schôdze žalobcu zo dňa 26.1.2005 súd zistil, že výborová členská schôdza nariadila vyplatiť podiely do 17.5.2005 a po tomto dátume nevyplatené podiely odoslať poštou. Podľa programu zo dňa 6.7.2005 výborová členská schôdza uložila okamžite odobrať žalovanému účtovníctvo a finančnú hotovosť a to aj za použitia všetkých možností + pečiatku, prebrať to mali p. U. a F.Č. a zrušiť žalovanému náplň práce a taktiež s týmto spojenú odmenu. Dňa 17.12.2005 schôdza prijala uznesenie, na základe ktorého bolo výboru uložené vykonať osobnú návštevu žalovaného a vyžiadať od neho finančnú hotovosť a podklady pre vypracovanie účtovnej závierky. Z prezenčných listín je zrejmá skutočnosť, ktorý členovia sa zasadnutia zúčastnili, pričom žalovaný sa zúčastnil zasadnutí dňa 26.1.2005 a 4.5.2005, nie však 6.7.2005 a 17.12.2005.

25. Súdu bol predložený aj zoznam nájomníkov - vlastníkov, ktorým boli zaslané peniaze za nájom za rok 2004 spolu s poštovými poukazmi a listinou preddavkov, ktorá obsahovala mimo iného meno osoby, vyplatenú sumu a podpis.

Žalovaný predložil doklady, ku ktorým sa vyjadrili aj svedkovia a to faktúru č. 1/2005, výdavkové doklady zo dňa 7.1.2005 a príjmový a výdavkový doklad zo dňa 31.3.2005.

26. Na základe návrhu žalovaného, súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie a do konania pribral znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo Z.. Š. W., ktorý v posudku odpovedal na súdom položené otázky v uznesení o ustanovení a podal znalecký posudok, ktorého závermi ako aj ďalšími z neho plynúcimi skutočnosťami významnými pre rozhodnutie, sa bude súd zaoberať v ďalšom.

27. Obe strany v priebehu konania predložili viaceré vyjadrenia reagujúc aj na jednotlivé skutočnosti, ktoré vyplývali z povahy veci, či z vykonaných jednotlivých dôkazov.

28. Pokiaľ sa týka vyjadrení žalobcu, súd uvádza jednotlivé vyjadrenia a to:

zo dňa 15.7.2015, kde žalobca uviedol, že z dôvodu zadĺženia predchádzajúceho výboru a na podnet žalovaného výbor súhlasil, aby všetky platby a príjmy išli cez pokladňu spoločnosti a nie na účet v banke. Členovia výboru, teda aj p. U. a žalovaný boli zamestnaní na dohodu s tým, že každý vykonával svoju pridelenú prácu doma. Pani U. mala pochybnosti, či prácu zvládne, tak bol výborom poverený žalovaný ako skúsený a zbehlý v týchto veciach pre výpomoc p. U. vo všetkých záležitostiach, ktorý sa na túto činnosť podujal a tak tomu bolo v roku 2003, 2004 a 2005. Na každej výborovej schôdzi informovali výbor s hospodárením a po vypracovaní finančnej uzávierky roku a vyčíslení zisku výbor rozhodoval o rozdelení zisku pre vlastníkov pozemkov. Odberateľa drevnej hmoty vyberal z ponúk výbor, avšak bola stanovená podmienka platby vopred do pokladne spoločnosti a do zloženej sumy mohol odberateľ prevziať drevnú hmotu. Odber nad zloženú zálohu bol stopnutý a takto nemohlo dôjsť k neuhradeniu drevnej hmoty. Finančnú hotovosť preberala p. U. so žalovaným, kde spravidla p. U. vypisovala doklady a žalovaný do svojho kufríka odkladal finančnú hotovosť a prevádzal platby spoločnosti. Stalo sa, že odberateľ v snahe naložiť auto zanechal finančnú hotovosť u skladníka p. U. a v jednom prípade aj u lesného hospodára. Po niekoľkých úhradách záloh odberateľom sa vyfaktúrovala odobratá drevná hmotá. V trestnej veci tvrdenie svedka a odberateľa drevnej F. U. U. svedčí o prevzatí sumy 282.934,-Sk žalovaným a o tom, že žalovaný disponoval pokladňou svedčí aj vyúčtovanie zo dňa 7.9.2005, kde vyplatil p. U. zálohu na výdavky v sume 5.000,-Sk.

zo dňa 21.10.2015, v ktorom poukázal žalobca opätovne na to, že sa domáha voči žalovanému zaplata sumy 6.362,18 eur s prísl. a to z titulu spôsobenej škody, ktorú mu spôsobil tým, že v období od 1.1.2005 do 7.9.2005 v rámci výkonu jeho funkcie tajomníka - člena štatutárneho orgánu žalobcu a výkonu jeho pracovnej náplne prevzal v mene žalobcu finančné prostriedky v hotovosti v sume 704.516,-Sk, pričom na úhradu výdavkov žalobcu použil v rovnakom období sumu iba 512.749,-Sk. Rozdiel medzi príjmami a výdavkami v uvedenom období zodpovedá sume 191.767,-Sk (6.365,50 eur), avšak žalovaný po zbavení jeho funkcie a uloženej povinnosti finančné prostriedky vydať, nikdy žalobcovi neodovzdal, ale si ich protiprávne prisvojil, pričom rozdiel medzi žalovanou sumou 6.362,18 eur a skutočne spôsobenou škodou 6.365,50 eur je zapríčinený chybou v písaní rozsudku okresného súdu sp. zn. 2T/111/2016 ako na to poukázal vo svojom rozhodnutí aj krajský súd. V ďalšom uviedol, že predmetné spôsobenie škody žalovaným ako aj výška škody a zavinenie žalovaného boli už dostatočne a hodnoverne zistené v konaní sp. zn. 2T/111/2016 vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, následne aj Krajským súdom v Prešove a Najvyšším súdom SR, keďže žalovaný bol v predmetnom trestnom konaní právoplatne uznaný za vinného a odsúdený. Poukázal na ust. § 135 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že v uvedenej trestnej veci bol žalovaný právoplatne uznaný za vinného zo spáchania sprenevery, trestnosť ktorého činu spočíva v prisvojení si cudzej veci, ktorá bola páchatelovi zverená a zároveň bezpodmienečne aj spôsobením škody, ktorej výška musí byť v trestnom konaní dostatočne zistená a preukázaná a je jedným zo základných znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu. Všetky tieto rozhodujúce skutočnosti o výške spôsobenej škody a zavinení obžalovaného sú súčasťou výroku právoplatného rozsudku v konaní 2T/111/2006, ktorým je súd viazaný. Poukázal v ďalšom na veci sa týkajúce publikované rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj Českej republiky s tým, že súd pri viazanosti rozhodnutím v trestnom konaní by sa mal obmedziť len na zistenie skutočnosti, či došlo k zmene pomerov medzi účastníkmi konania, resp. či škoda nebola nahradená, prípadne či nedošlo k dohode o jej náhrade, prípadne či sa neobjavil taký nový zásadný dôkaz, ktorý by odôvodňoval aj aplikáciu niektorého z mimoriadnych opravných prostriedkov. Žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nenapadol podstatu uplatňovaného nároku v tomto konaní, nespochybnil žiadny z príjmov v celkovej sume 704.516,-Sk, ktoré prevzal on osobne v období od 1.1.2005 do 7.9.2005 a ani nenamieta výšku výdavkov, ktorú za žalobcu uhradil. Aj v trestnom konaní bolo preukázané, že žalovaný prevzal spolu finančnú hotovosť v sume 704.516,-Sk a uviedol predmetné sumy od U. U., H. I. a od Poľovnickeho združenia Cabov, pričom p. U. potvrdil v trestnom konaní, že sumy boli vyplatené žalovanému a v jednom prípade zo dňa 11.5.2005 aj Z. F.. Jedinou obranou žalovaného je poukazovanie na jeho osobný zápis s dátumom 21.8.2005, na ktorom sú spísané čísla bez akéhokoľvek označenia alebo bližšieho popisu, ktorý nechal podpísať aj p. G. U.. Predmetný zápis nielen, že nie je žiadnym z účtovných dokumentov, ale tento zápis nespĺňa atribúty žiadneho z právnych úkonov pre jeho nezrozumiteľnosť, jedná sa iba o súkromný zápis žalovaného, z ktorého nie je zrejme aké konkrétne skutočnosti má tento zápis preukazovať. Tiež je irelevantné tvrdenie žalovaného, že finančnú hotovosť preberali aj iné osoby, pretože bolo dokázané, že s hotovosťou nakladal iba žalovaný.

zo dňa 14.1.2016, pričom žalobca uviedol, že žalovaným navrhované znalecké dokazovanie nie je nevyhnutné, nakoľko je v možnostiach súdu vyhodnotiť údaje tak ako boli zistené a teda koľko finančných prostriedkov žalovaný v rozhodnom období prijal a akú časť z týchto finančných prostriedkov vynaložil na náklady žalobcu. Opätovne poukázal na viazanosť súdu trestným rozhodnutím v danej veci.

zo dňa 29.3.2016, v ktorom poukázal žalobca na zmenu výpovede žalovaného počas viac ako 10 rokov prebiehajúcich konaniach, ktorý uviedol, že mal použiť finančné prostriedky aj na výplatu členských podielov pre jednotlivých členov v sume 97.577,-Sk, ktoré sú v účtovníctve zaúčtované ako výdavok v mesiaci október 2005, pričom vo vyjadrení k žalobe presne uviedol platby, ktoré vykonal v mene žalobcu, no túto položku neuviedol, lebo logicky nebola vyplácaná z peňažných prostriedkov z roku 2005, jednalo sa totiž o finančné prostriedky za predchádzajúci kalendárny rok 2004, ktorých časť bola rozdelená priamo na členskej schôdzi a v žiadnom prípade sa nejedná o úhradu z prostriedkov, ktoré už prijímal žalovaný. Tiež poukázal na to, že ak by žalovaný neprevzal sumu 282.000,-Sk do p. U., mal by príjem v roku 2005 len v sume 422.516,-Sk, ale výdavky zvýšené o výplaty podielov by predstavovali sumu 610.326,-Sk a takto by podľa tvrdenia žalovaného tento musel vynaložiť ešte z jeho osobných prostriedkov navyše sumu 187.810,-Sk, preto si uvedené tvrdenia žalovaného navzájom odporujú a spochybňujú.

29. Pokiaľ sa týka vyjadrení žalovaného tu súd poukazuje na vyjadrenia:

zo dňa 5.2.2009, kde žalovaný uviedol, že bol v trestnom konaní spod obžaloby oslobodený, že žiadne zo svedkov nepotvrdil, aby si privlastnil peniaze, že znalec v trestnom konaní potvrdil, že účtovníctvo žalobcu nebolo vedené správne a preto nemožno z neho vyvodiť závery o tom, žeby si žalovaný ponechal žalovanú sumu. Vypočítaní svedkovia potvrdili obranu žalovaného, že zo zinkasovaných peňazí vykonával platby, išlo o zaplatenie DPH, dane zo závislej činnosti, dane z príjmov a drobné nákupy. Ďalej uviedol, že znalec v doplňujúcom vyjadrení k posudku uviedol, že za stíhané obdobie od 1.1.2005 do 7.9.2005 zinkasoval obvinený - žalovaný sumu 421.596,-Sk účtovníčka U. platby v celkovej sume 487.596,-Sk, potom z jeho stany nemohlo dôjsť k žiadnej sprenevere. Nadväzujúc na stav účtovnej evidencie ako ju ustálila Z.. J. v pokladničnej knihe za rok 2005, uvádza žalovaný, že sa vykonali v roku 2005 platby, ktoré v podaní uviedol spolu v sume 437.698,-Sk, ktorý výdaj sa týka obdobia od 1.1. do 7.9.2005 s tým, že podobná situácia ohľadne výdajov a úhrad dane a mzdy pokračovala do konca roka 2005. Ako znalec aj Z.. J. potvrdili nesprávne vedenie účtovníctva. Na záver jeho činnosti spolu s p. U. odsúhlasili celkový stav hospodárenia, čo obaja podpísali a žiaden schodok nebol vykázaný.

zo dňa 23.4.2015, v ktorom uviedol, že neuznávajú žalobu ani v zníženom rozsahu, lebo žalobca nepreukázal, žeby mu zo strany žalovaného bola spôsobená škoda, žalovaný nebol vo vzťahu k žalobcovi ani účtovníkom ani pokladníkom, bol poverený predsedom len ad hoc prijímať zálohy za drevnú hmotu a uhrádzať v hotovosti dane a poplatky potom, čo v konaní účtovníčky a pokladníčky G. U. boli zistené nedostatky a nepredkladala požadované správy a tiež podľa rozhodnutia predsedníctva sa nemal vykonávať bezhotovostný peňažný styk. V trestnom konaní žalobca tvrdil, že mu bola spôsobená škoda v sume 390.486,74,-Sk, pričom on od začiatku namietal takto určenú sumu spôsobenej škody. V dôsledku konania p. U., ktorá nepredkladala včas správy o stave finančnej situácie a tiež nezostavovala daňové priznania, aj inicioval daňovú kontrolu. Týmto mohlo dôjsť k nepresnostiam, preto keď ukončil poverenú činnosť, ku dňu 7.9.2005 spísali s G. U. vyúčtovanie príjmov a výdavkov. V trestnom konaní bol dvakrát vydaný oslobodzujúci rozsudok a súd oproti sume uvedenej v obžalobe túto znížil na 191.667,-Sk, ktorá mala tvoriť rozdiel medzi príjmami v sume 704.516,-Sk a výdavkami v sume 592749,63,-Sk, vypustil však sumu 198.720,37,-Sk, ktorá mala byť v pokladni k 1.1.2005, no ani túto zníženú sumu neuznáva, nakoľko v trestnom konaní neboli vyhodnotené všetky okolnosti a to najmä zúčtovanie prijatých súm a platieb zo dňa 7.9.2005, ktoré odsúhlasili s G. U., pričom uvedený rozdiel v sume 1.221,-Sk dodatočne zúčtoval, išlo o úhradu hovorov na služobnom mobilnom telefóne. Ďalej sa zistil závažný rozdiel v tvrdení svedka U. U., ktorý tvrdil, že mu vyplatil 282.934,-Sk podľa príjmových a výdavkových dokladov dňa 31.3.2005, no ukázalo sa, že zálohu 50.000,-Sk odovzdal Z.. F., čo tento aj sám potvrdil a následne ju odovzdal predsedovi O.. V pokladničnej knihe je uvedené, že suma 282.934,-Sk bola prijatá dňa 7.1.2005 a takáto suma je uvedená na faktúre č. 1/2005 zo dňa 7.1.2005 za odber dreveniny. Podľa príjmového dokladu spoločnosti zo dňa 31.3.2005 táto suma bola prijatá a s tým korešponduje aj výdavkový pokladničný doklad zo dňa 31.3.2005, preto z uvedeného vyplýva, že k 7.1.2005 žiaden príjem od odberateľa U. na úhradu faktúry nebol a záznam v pokladničnej knihe nezodpovedá realite. V posudku znalca (trestné konanie) je uvedené, že túto platbu prebrala G. U.. Znalec v trestnom konaní výslovne v posudku uviedol, že účtovníctvo sa nevedelo dostatočne, komplexne a správne, čo potvrdila aj svedkyňa Z.. J. keď uviedla, že bola nútená dávať do poriadku veci tak, aby mohli určiť podklad pre výpočet dane z príjmov za rok 2005

zo dňa 23.10.2015 poukázal na to, že žalobca tvrdí v podaní zo dňa 21.10.2005, že žalovaný v rámci výkonu funkcie tajomníka prevzal finančné prostriedky, pričom v žalobe tvrdil, že žalovaný viedol pre spoločnosť pokladňu a teda účtovníctvo a dňa 1.1.2005 sa mala nachádzať v pokladni hotovosť 198.720,37,-Sk. V podaní zo dňa 19.6.2014 žalobca znížil žalovanú istinu, no v podaní nie je vysvetlenie, akým spôsobom žalobca určil zníženie istiny zo sumy 390.486,74,-Sk na 191.667,-Sk. V žalobe sa tiež uvádza odovzdanie agendy ku dňu 7.9.2005 pre G. U.Č., no nie je k spísanému odovzdávajúcemu protokolu zaujatý žiadny záver a žalobca vec bagatelizuje, že sa jedná o osobný zápis, ale skutočnosť je taká, že podľa listu zo dňa 1.9.2005 výbor uložil žalovanému odovzdať celé účtovníctvo do 8.9.2005, preto bola spísaná listina zo dňa 7.9.2005 a teda nešlo o žiadny „osobný zápis“ ako tvrdí žalobca. Vyúčtovanie bolo urobené podľa nariadenia výboru, čím končilo poverenie pre žalovaného na preberanie záloh a vykonávanie platieb, bolo vykonané medzi žalovaným a G. U. ako to určil príkaz výbor, ide preto o účtovný záznam v súlade s ust. § 31 ods. 2 písm. a) zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve. Tento záznam je dôležitý, lebo rozdiel vykazovaný za rok 2005 ako schodok je ustálený k 31.12.2005, avšak činnosť žalovaného bola ukončená a vyúčtovaná k 7.9.2005, čo je podstatný rozdiel. Dôležitou okolnosťou je aj zistenie, že od odberateľov dreva preberali platby aj iné osoby, keďže svedkyňa Š. uviedla, že na niektorých dokladoch o preberaní peňazí bol podpísaný žalovaný, na niektorých p. U. a na

niektorých p. U.. Pečiatku spoločnosti č. 2 mala p. U., predseda mal pečiatku č. 1. Prehľad o preberaní tržieb ako to uvádza žalobca vo vyjadrení sa nezhoduje so zistením znaleckého posudku Z.. E., najmä pokiaľ ide o sumu 282.934,-Sk, ktorú mala prevziať p. U. a nie žalovaný. Navrhol vykonať vo veci znalecké dokazovanie, kde by znalec uvedené vyúčtovanie ako aj príjmové a výdavkové doklady riadne prekontroloval a zistil, či v účtovných knihách boli a kým vyznačené príjmy a výdaje a tieto zistenia potom konfrontovať s podanými daňovými priznaniami za rok 2005.

zo dňa 12.4.2016, kde žalovaný opätovne poukázal na to, že účtovníctvo žalobcu sa nevedlo dostatočne komplexne a správne, žalobca nepredložil prvotné účtovné doklady o preberaní záloh na drevnú hmotu, ktoré sa mali nachádzať vo sfére p. Š., ktorá preverovala finančnú situáciu, v roku 2004 a 2005 došlo k prepisovaniu pokladničnej knihy, v niektorých prípadoch zápisy nezodpovedajú časovo s dokladmi, dokonca na tie isté sumy boli vystavované rôzne príjmové a výdavkové doklady s odlišnými dátumami. Táto situácia sa zo strany žalobcu využíva proti žalovanému, hoci je nesporne preukázané, že účtovníctvo viedla p. U. a nie žalovaný.

zo dňa 19.5.2016, v ktorom žalovaný opäť poukázal na to, že dňa 7.9.2005 bolo vykonané odsúhlasenie vyúčtovania, ktorým sa zrealizovalo odovzdanie agendy a vyúčtovania podľa nariadenia výboru s poukazom na predmetné uznesenie zo dňa 6.7.2005. Opätovne poukázal na to, že až po jeho odchode bola dňa 4.10.2005 zaúčtovaná do výdavkov pokladničnej knihy za rok 2005 suma 97.577,-Sk.

30. Právny zástupca žalobcu v záverečnej reči uviedol, že žalobca sa v tomto konaní domáha od žalovaného náhrady škody, ktorý mu žalovaný spôsobil úmyselným zavineným konaním, spáchaním trestného činu. Od začiatku tohto konania poukazovali na tú skutočnosť, že tak ako aj samotná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a spôsobením následku, t.j. škody, ako aj výška škody už boli preukázané trestným rozsudkom, ktorý uznal žalovaného vinným zo spáchania sprenevery a spôsobením škody 6.362,18 eur na majetku žalobcu. Poukázali na závery ústavného súdu ako aj krajského súdu, kde najmä ústavný súd v obdobnej veci konštatoval, že závažnosť civilného konania v prípade odkázania poškodeného na civilné konanie sa nemá obmedzovať reštriktívne iba na to, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal ale v prípadoch, ktorých základná skutková podstata alebo základné znaky skutkovej podstaty zahŕňajú aj výšku škody alebo jej spôsobenie musí toto preukázanie spôsobnej výšky škody akceptovať aj civilný súd. Uvedené spôsobenie škody, ktoré zistil a dokázal trestný súd a to právoplatne v dvoch, resp. troch inštanciách, zavinenie spôsobenia škody ako aj výška sú základným znakom skutkovej podstaty trestného činu sprenevery, pre ktorú bol právoplatne odsúdený žalovaný. Preto sú toho názoru, že len táto samotná skutočnosť by mala byť dostačujúca na preukázanie jednak zavinenia ako aj protiprávneho konania žalovaného v tejto veci. Aj napriek týmto skutočnostiam a poukazovaniam však súd pristúpil k obsiahlemu dokazovaniu a opätovne dokazoval všetky skutočnosti, ktoré už boli preukázané v trestnom konaní, pričom všetky výpovede svedkov ako aj jednotlivých strán preukázali závery, ku ktorým dospel aj trestný súd, pričom súčasťou tohto dokazovania bolo aj oboznámenie sa s trestným spisom predmetného trestného konania, ktorý majú za to, že je rozhodujúci, najmä zápisnice o výpovediach jednotlivých svedkov, najmä svedka pána U. U.. Znalec však v rozsiahlom znaleckom dokazovaní jednoznačne konštatoval, že nezistil žiadne iné skutočnosti, ktoré by mali vplyv na výšku škody a táto je preukázaná v zmysle účtovníctva tak ako je aj v uznesení a ktorá je aj žalovaná po čiastočnom späťvzati a vylúčení žaloby na samostatné konanie. Z uvedených dôvodov preto majú za to, že zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu ako aj výška danej škody sú preukázané nielen samotným trestným konaním, ale boli dostatočne a hodnoverne preukázané aj výpoveďami svedkov a znaleckým dokazovaním v tomto konaní a majú za to, že je daná zodpovednosť žalovaného jednoznačne za celú výšku skutočnej škody a nielen skutočnej škody, ale v prípade úmyselného zavinenia škody aj v prípade ušlého zisku. Preto navrhli, aby súd podanej žalobe v zmysle jej čiastočného späťvzatia, teda vylúčenej na samostatné konanie v tomto konaní, vyhovel a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

31. Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči navrhol žalobu zamietnuť a k úhrade trov konania zaviazat žalobcu. Uviedol, že majú za to, že žalobca nepreukázal, aby mu zo strany žalovaného bola spôsobená škoda. Žalovaný nebol vo vzťahu k žalobcovi ani účtovníkom ani pokladníkom, bol predsedom poverený len ad hoc prijímať zálohy na drevnú hmotu a uhrádzať v hotovosti dane a iné poplatky potom, čo v konaní účtovníčky a pokladničky pani G. U. boli zistené nedostatky a nepredkladala požadované správy. Poukázal na výpoveď zástupcu žalobcu pána O., ktorý na pojednávaní dňa 15.10.2018 uviedol, že výbor poveril pána Y., teda žalovaného, aby vypomáhal pani U., aby účtovníctvo

bolo vedené správne, pretože žalovaný je znalý a má na to vzdelanie. Zároveň uviedol, že od začiatku bola pani U. poverená disponovať hotovosťou, ale toto poverenie mal zároveň aj žalovaný, ktorý ho nevykonával. Čo sa týka samotného zloženia peňazí, tu pán O. uviedol, že zálohy od pána U., ktoré boli skladané buď do rúk pani U. alebo do rúk žalovaného, ale stalo sa taktiež, že zálohu nechala aj skladníkovi pánovi U., čiže na základe uvedeného je preukázané, že zálohami disponovali tri osoby. Taktiež poukázal na vyjadrenie pána U., ktorý uviedol, že si nepamätá, že by bolo len také obdobie, kedy by zálohy dával len žalovanému a pani U. na otázku či disponovala, resp. prijímala v rokoch 2004, 2005 a 2006 peniaze za žalobcu, teda za spoločnosť Cabov uviedla, že tieto peniaze prijímala. Okrem uvedených výpovedí poukazujú na vyjadrenie znalca zo znaleckého posudku č. 183/2017, kde sám poukázal na to, že mu bolo dodané iba dodatočne spracované účtovníctvo, na základe ktorého nie je možné preukázať totožnosť údajov v tomto účtovníctve s údajmi, ktoré boli v pôvodnom účtovníctve. Je to podstatný nedostatok, na základe ktorého nie je možné určiť príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a konaním žalovaného.

32. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Povinnosť nahradiť škodu je osobitným právnym dôvodom vzniku záväzkového právneho vzťahu, možno hovoriť o vzniku záväzkového vzťahu zo zákona. V ustanovení § 420 Občianskeho zákonníka je upravená všeobecná zodpovednosť za spôsobenú škodu či už fyzickou alebo právnickou osobou, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti, je zodpovednosťou za zavinený protiprávny úkon a uvedené ustanovenie sa použije vždy, ak konkrétny prípad spôsobenia škody nespadá pod niektoré iné ustanovenie Občianskeho zákonníka o náhrade škody, ktoré ustanovuje osobitné podmienky zodpovednosti za škodu alebo ak zodpovednosť za škodu nie je osobitne upravená v inom zákone.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti možno uplatniť, ak sú splnené nasledovné predpoklady zodpovednosti za škodu - porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vznik škody ako majetkovej ujmy, existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

33. V zmysle § 135 Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb., ktorý bol účinný do 30.6.2016, teda aj v čase podania žaloby v danej veci, bol súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal.

Obdobne v zmysle Civilného sporového poriadku (účinný od 1.7.2016) ust. § 193 - Viazanosť súdu inými rozhodnutiami súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal.

Súd mal potom z vykonaného dokazovania za preukázané následovné.

34. Na Okresnom súde Vranov nad Topľou bolo voči žalovanému vedené trestné konanie pod sp. zn. 2T/111/2006, keď obžaloba bola podaná dňa 21.9.2006. Obžalobou bolo žalovanému kladené za vinu spáchanie trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, keď podľa skutkovej vety obžaloby si mal žalovaný ako jediný v rozhodnom čase disponujúci pokladňou žalobcu prisvojiť sumu 390.486,74,-Sk (12.961,79 eur) a tým spôsobiť poškodenému - žalobcovi väčšiu škodu. Po podaní obžaloby boli súdom vydané viaceré rozhodnutia. Napokon bol žalovaný uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/111/2006 zo dňa 13.3.2013 a to pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona účinného od 1.1.2016, ktorého skutku sa dopustil tak, že ako tajomník Lesnej spoločnosti Cabov, pozemkové spoločenstvo, prevzal od mesiaca marec 2004 vedenie pokladne tohto spoločenstva, v dobe od 1.1.2005, kedy sa v pokladnici nachádzala finančná hotovosť 198.720,37,-Sk (6.596,31 eur) do 7.9.2005, kedy mal preukázané príjmy do tejto pokladne vo výške 704.516,-Sk 23.385,65 eur) a výdaje z tejto pokladne vo výške 512.749,-Sk (17.020,15 eur), pri odovzdaní pokladne dňa 7.9.2005 hospodárke spoločnosti G. U.č Q.. X.X.XXXX, W. U. Y.č., I.. S. XXX/X, K.. T. Q. W.I.I., na základe rozhodnutia výboru Lesnej spoločnosti Cabov, pozemkové spoločenstvo prijatého na jeho členskej schôdzi dňa 6.7.2005,

tejto neodovzdal finančnú hotovosť vo výške 191.667,-Sk (6.362,18 eur), ktorá sa tam mala podľa zaúčtovania nachádzať, ale túto si ako jediný v tam čase s pokladňou disponujúci prisvojil, čím takto Lesnej spoločnosti Cabov, pozemkovému spoločenstvu spôsobil škodu vo výške 191.667,-Sk (6.362,18 eur), teda žalovaný si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Žalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého súd podmienične odložil pri stanovení skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov.

Poškodená - Lesná spoločnosť Cabov, pozemkové spoločenstvo - žalobca bola s nárokom na náhradu škody postupom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázaná na občianske súdne konanie.

35. V dôsledku odvolania podaného obžalovaným - žalovaným vo veci rozhodoval Krajský súd v Prešove. Uznesením sp. zn. 5To/26/2013 zo dňa 25.9.2013 krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že z výsledkov vykonaného dokazovania možno bez pochyb uzavrieť, že obžalovaný disponoval s finančnou hotovosťou na základe poverenia štatutára žalobcu. V ďalšom senát odvolacieho súdu uvádza, že výpoveďami žalovaného a svedkov J. O. G. G. Učbalo jednoznačne a bez pochyb preukázané, že počas rozhodného obdobia v roku 2005 viedol pokladňu a teda s finančnou hotovosťou hospodáril práve obžalovaný, ktorú skutočnosť potvrdili aj svedkovia U. U., Z. F. a táto plynie aj z predložených príjmových dokladov a účtovníctva žalobcu. Aj keď obžalovaný namietal, že neprebral všetky platby do pokladne, ale prebral iba zálohové platby, z účtovných dokladov vyplýva opak jeho tvrdenia. Aj odvolací súd vyvodil záver o tom, že obžalovaný v rozhodnom období prijal sumu 704.516,-Sk a preukázateľne vydal 512.749,-Sk a rozdiel medzi príjmom a výdajom hotovostných finančných prostriedkov obžalovaným tvorí čiastku 191.766,37,-Sk, ktorú žalobcovi nevrátil. V skutkových okolnostiach ustálený následok v sume 191.667,-Sk je odlišný od účtovného rozdielu v minimálnom rozsahu, avšak toto pochybenie nemožno napraviť, keďže odvolanie podal iba obžalovaný vo svoj prospech a zmena následku by zhoršila jeho postavenie. Konaním obžalovaného, keď si finančnú hotovosť v sume 191.667,-Sk, pri prepočte konverzným kurzom suma 6.362,18 eur, ktorá mu bola zverená, prisvojil, bola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona (zákon č. 140/1961 Zb.) ako bol pôvodne skutok právne posúdený v podanej obžalobe. Konajúci súd však konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 2 podľa v súčasnosti účinného Trestného zákona (zákona NR SR č. 300/2005 Z. z.).

36. Dovolanie žalovaného podané v uvedenej trestnej veci Najvyšší súd SR odmietol uznesením sp. zn. 3Tdo 68/2014 zo dňa 3.12.2014, keď dospel k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) a písm. j) Trestného poriadku.

37. Práve vyššie uvedená suma 6.362,18 eur tak ako bola uvedená v skutkových okolnostiach výroku rozsudku, aj keď v minimálnom rozsahu (3,30 eur) sa odlišovala od sumy 6.365,48 eur (191.766,37,-Sk), ktorá predstavovala vyššie popísaný rozdiel, zostala predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby v tejto veci.

Preto aj súd považuje vyjadrenia žalovaného v tejto súvislosti, že teda nie je zrejmé, prečo žalobca v priebehu konania zobral žalobu späť a že nie je zrejmé v ďalšom uplatňovaná suma, za bezpredmetné.

38. K žalovaným vznesenej námietke premlčania súd uvádza.

Podľa § 106 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia (§ 112 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Ak poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom a v tomto začatom konaní riadne pokračoval, premlčacia lehota sa zastaví a v priebehu tohto konania neplynie. Po skončení trestného stíhania, v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť uplatnenú škodu a poškodený bol vyzozumený o skončení stíhania, plynutie premlčacej doby pokračuje (R 29/1985).

Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca, prostredníctvom svojho zástupcu - predsedu lesnej spoločnosti, ako poškodený v trestnom konaní týkajúcom sa skutku, ktorým mu bola spôsobená škoda, do zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného dňa 17.3.2006 a následne aj dňa 1.8.2006 pripojil k trestnému stíhaniu v rámci prebiehajúceho prípravného konania a žiadal o náhradu škody. Práve takéto uplatnenie nároku na náhradu škody riadne a včas ako ho predpokladá ustanovenie § 287 Trestného poriadku je podkladom pre rozhodovanie súdu konajúceho v rámci trestného stíhania o nároku poškodeného na náhradu škody. To, že uplatnenie škody žalobcom ako poškodeným bolo vykonané v zmysle vyššie uvedeného deklaruje jednak výrok konajúceho okresného súdu o odkázaní poškodeného na občianske súdne konanie a jednak aj krajského súdu, ktorý taktiež v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že poškodený a teda aj žalobca si v predmetnom trestnom konaní uplatnili nárok na náhradu škody včas a výrok okresného súdu v tejto časti taktiež potvrdil. Samotná skutočnosť, či súd svojim výrokom v otázke náhrady škody spôsobenej poškodenému, priamo zaviazal obžalovaného na náhradu škody alebo poškodeného v zmysle § 288 odkáže s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie alebo konanie pred iným príslušným orgánom, nemá vplyv na skutočnosť, že poškodený si škodu uplatnil.

39. Takto súd v otázke vznesenej námietky premlčania žalovaným uzatvára, že táto nie je dôvodná. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v prebiehajúcom trestnom konaní do zápisnice o výsluchu dňa 17.3.2006, v tomto riadne pokračoval, preto sa týmto uplatnením premlčacia doba zastavila, počas trestného stíhania neplynula a opätovne začala plynúť až po právoplatnom skončení trestného stíhania, teda dňa 25.9.2013, kedy nadobudol právoplatnosť odsudzujúci rozsudok okresného súdu, pričom žalobca svoj nárok v civilnom konaní uplatnil už žalobou zo dňa 22.2.2007, keď konanie bolo pôvodne na podklade žaloby vedené pod sp. zn. 5C/18/2007. Na tomto závere nemení nič ani skutočnosť, že žalovaný považoval po čiastočnom späťvzati žaloby v ďalšom uplatňovaný nárok za nový nárok, s čím sa súd nestotožňuje, žalobca v celom konaní uplatňoval nárok na náhradu škody voči žalovanému a až v dôsledku záverov trestného konania došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby, nejedná sa o žiaden nový nárok, žalobca žalobou disponuje a bolo len na jeho rozhodnutí aký nárok si uplatňuje, resp. v akom rozsahu žalobu zoberie späť, pričom je nepochybné, že právny titul žaloby zostal nezmenený, že uplatnený nárok súvisel s konaním žalovaného, ktoré konanie bolo aj predmetom trestného konania.

40. Tak ako na to poukázal aj právny zástupca žalobcu, je pravdou, že vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, boli vypočutí aj opakovane, zástupca žalobcu, žalovaný ale aj mnohí svedkovia, ktorí boli vypočutí aj v trestnom konaní. Výpovede a skutočnosti v nich uvedené však vzhľadom na odstup času boli nepresné, nejednoznačné a v istom smere aj tendenčné s cieľom vyhodnotiť určité skutočnosti v prospech niektorej zo strán.

41. Aj keď žalujúca strana namietala vykonanie dokazovania znaleckým dokazovaním navrhovaným žalovaným, možno podľa súdu konštatovať, že práve znalec, ktorého súd do konania pribral, ktorý podal znalecký posudok č. 183/2017 zo dňa 11.10.2019, podľa názoru súdu najkomplexnejšie zhodnotil skutočnosti sporné medzi stranami.

Tak ako to znalec uviedol v úvode posudku, boli mu predložené na znalecké preskúmanie uvedené podklady a následne boli predložené aj ďalšie účtovné doklady žalobcu a takto predmetom analýzy bolo účtovníctvo žalobcu, ktoré nebolo pôvodne vedené, no následne bolo spracované, tak ako to potvrdili vo svojich výpovediach či už strany, resp. ich zástupcovia alebo svedkovia.

V posudku znalec konštatoval, že žalobca obchodoval s drewnou hmotou, za ktorú mali byť uhrádzané k rukám žalovaného zálohy, ktoré mali byť po určitom čase zaúčtované vo faktúre, no v predložennom účtovníctve sa nenachádzajú žiadne doklady o zálohových platbách.

Žalobca bol kvartálnym platcom DPH, pričom evidencia DPH a spôsob jej výpočtu boli dodatočne predložené a zistenia z predložených podkladov súhlasia s údajmi uvedenými v priznaniach DPH. Žiaden záznam o vykonanej inventarizácii alebo predložený, žalobca nevykonával žiadnu inventúru majetku predpísaným spôsobom.

V rozhodnom období bol jediným odberateľom drewnej hmoty od žalobcu U. U..

V období od 1.1.2005 do 7.9.2005 boli príjmy žalobcu preukázané pokladničnými dokladmi uvedenými v tab. č. 2 a spolu predstavovali sumu 704.516,-Sk, pričom časť sumy bola za nájomné a za výťažok z predaja dreva to bola suma 684.250,-Sk.

Z predložených dokladov však nie je možné identifikovať osobu, ktorá prijala finančné prostriedky, podpisy na príjmových dokladoch sú nečitateľné a z toho dôvodu sa znalec nevedel vyjadriť k skutočnosti, koľko finančných prostriedkov prijal žalovaný a koľko p. U.č.

Nie je možné ani rozdeliť platby na zálohové faktúry a doplatky faktúr, všetky príjmové pokladničné doklady sú vystavené na plnú sumu uvedenú vo faktúre, v súdnom spise sa nenachádzajú žiadne doklady o tom, že boli uhradené najskôr zálohy a až následne že sa vyúčtovala plná suma odobratej hmoty a doplatila vystavená faktúra.

Napriek vyjadreniam žalovaného, že boli uhrádzané zálohy za odber drewnej hmoty, pre toto tvrdenie nie je v účtovníctve žalobcu dôkaz.

Pokiaľ sa týka výdavkov, zistené znalec uviedol v tabuľke č. 3 v sume 512.750,-Sk a teda za obdobie od 1.1.2005 do 6.9.2005 bolo do pokladne žalobcu prijatých 704.516,-Sk a vyplatené 512.750,-Sk, rozdiel je suma 191.766,-Sk, v eurách 6.635,47 eur.

K vyúčtovaniu zo dňa 7.9.2005 predloženému žalovaným znalec uviedol, že niektoré výdavky v ňom uvedené sa zhodujú s výdavkami uvedenými v pokladničnej knihe, no chýbajú v ňom záznamy o príjmoch, resp. o prijatých zálohách za predaj drewnej hmoty, niektoré výdavky sú tiež nejasného účelu, preto znalec konštatoval, že predmetné vyúčtovanie nevie zaradiť k účtovným zápisom, resp. vykázat jeho význam pri stanovení schodku na pokladničnej hotovosti.

Súd poukazuje na to, na čo poukázal aj znalec, že počas znaleckého dokazovania vykonal niekoľko výpočtov, v rámci čoho boli analyzované nielen účtovné operácie, ale aj vykázaná ťažba drewnej hmoty, jej objemy, možnosti odvozu tejto hmoty nákladnými autami a pod, no pri žiadnom z výpočtov neboli zistené také skutočnosti, ktoré by mohli vplyvať na uvedenú výšku škody.

42. Berúc do úvahy vyššie uvedené mal potom súd za preukázané, že predmetom žaloby po čiastočnom späťvzatí bolo zaplatenie sumy 6.362,18 eur titulom náhrady škody, ktorá ako to žalobca tvrdil, mu mala byť spôsobená v dôsledku konania žalovaného a pri činnosti, ktorú vykonával na základe poverenia štatutárneho orgánu žalobcu a teda, že bol žalovaný oprávnený prijímať za žalobcu finančné prostriedky a týmito prostriedkami následne aj disponovať. Rozhodným obdobím v tomto konaní bolo obdobie od 1.1. do 7.9.2005. Vo veci, resp. v súvislosti s týmto konaním žalovaného pre žalobcu sa viedlo aj trestné konanie, na výsledky a priebeh ktorého súd poukázal vyššie s tým záverom, že rozsudkom zo dňa 13.3.2013 bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona, voči ktorému bola odvolanie žalovaného ako obžalovaného zamietnuté uznesením krajského súdu. Skutková podstata trestného činu sprenevery pre jej naplnenie a teda aj pre trestnú zodpovednosť páchatel'a vyžaduje prisvojenie si cudzej veci, ktorou vecou sú aj peňažné prostriedky, ktorá mu bola zverená. Je nepochybné, súd to mal za preukázané, že obžalovaný bol oprávnený na preberanie zálohových platieb alebo súm finančných prostriedkov na základe vystavených faktúr, resp. iných súm, na ktoré vznikol žalobcovi nárok vo vzťahu k tretím osobám, aj keď v prevažnej miere sa jednalo o sumy uhrádzané odberateľom drewnej hmoty p. U. U.. Tak ako bol skutok uvedený a konanie žalovaného popísané v skutkovej vete trestného rozhodnutia, je nepochybné, že žalovaný sa dopustil

predmetného trestného činu a teda, že neodovzdal finančnú hotovosť, o ktorej pojednáva aj ostané rozhodnutie okresného súdu a následne krajského súdu s konštatovaním minimálneho rozdielu od skutočného účtovného rozdielu ako to súd taktiež popísal vyššie. Pôvodne trestné oznámenie ako aj obžaloba boli podané s tvrdením o spôsobení škody vo vyššej sume. Berúc do úvahy právoplatné rozhodnutie, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona (malo byť uvedené aj ods. 1 ako uviedol aj krajský súd - výrok o vine trpí formálnou chybou) poukazujúc na vyššie citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku ako aj Civilného sporového poriadku o viazanosti súdu rozhodnutiami, možno bola dôvodná výhrada žalobcu o vykonaní dokazovania (totožného alebo obdobného ako v trestnom konaní) aj v tejto veci, súd mal však za to, že toto bolo potrebné vykonať, nakoľko v priebehu tohto konania boli predložené aj ďalšie dôkazy, ktoré neboli predmetom dokazovania v trestnom konaní, aj z výpovedí svedkov vyplynuli skutočnosti nad rámec uvedený v trestnom konaní, a tiež súd poukazuje na to, že vzhľadom na to, že v trestnom konaní nebol vykonaný výsluch znalca zákonným spôsobom, nebolo možné na tento dôkaz prihliadať. Tak ako to vyplýva najmä z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, skutkové závery tak ako boli uvedené v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku vychádzali nesporne najmä z ďalších vykonaných dôkazov, najmä listín ako to súd tiež zrekapituloval z tohto odôvodnenia vyššie. Tieto skutočnosti zoberal súd do úvahy, keď vyhovel žalovanému a jeho návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania v tejto veci. Práve závery a skutočnosti (výpovede svedkov, listiny, účtovné doklady), z ktorých znalec pri ich vyvodení vychádzal, boli v neposlednom rade rozhodné pre záver súdu, že žaloba je dôvodná a treba jej vyhovieť a že boli splnené podmienky pre vyslovenie súdu o zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú žalobcovi. Nie je v tomto pohľade významné, čo namieta žalovaný, že nebol účtovník, že zálohy preberal len ad hoc, keďže pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu, zo spáchania ktorého bol žalovaný uznaný za vinného, postačuje, že konania sa dopustí všeobecný subjekt, vyjadrené označením „kto“, teda nevyžaduje sa žiadne špeciálne postavenie predmetného subjektu.

43. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka pojednáva o zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti za splnenia ďalších vyžadovaných predpokladov a splnenie týchto podmienok mal súd za preukázané v zmysle predmetného rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 2T/111/2006 zo dňa 13.3.2013 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 5To/26/2013 zo dňa 25.9.2013 poukazujúc na skutkové okolnosti uvedené v skutkovej vete rozsudku, ktoré mali súdy oboch stupňov za preukázané, tak ako súd citoval tieto vyššie vrátane odôvodnenia najmä odvolacieho súdu, vrátane výroku o odkázaní žalobcu ako poškodenej v trestnom konaní na vtedy občianske súdne konanie, resp. civilný proces.

Opätovne je potrebné poukázať na závery znaleckého posudku, aj keď každá zo strán berúc do úvahy jej procesné postavenie poukázala najmä na skutočnosti vo svoj prospech, je nesporné to, na čo poukázal znalec v úvode posudku a súd to už uviedol vyššie, na základe akých podkladov znalec pracoval (doklady aj dodatočne predložené, výpovede, listiny) a teda aké skutočnosti pri formulovaní svojich záverov zohľadnil (výpočty, objemy ťažby, možnosti odvozu).

44. Jedným z podkladov bolo aj predložené účtovníctvo žalobcu. Pokiaľ sa týka námietky žalovaného, že účtovníctvo nebolo pôvodne vedené a bolo spracované až dodatočne, tu súd poukazuje na to, že aj svedkovia, ktorí sa spolupodieľali na tomto dodatočnom spracovaní, či už svedkyňa Z.. J. ale aj zástupca žalobcu uviedli, že toto bolo spracovávané v súčinnosti s obchodnými partnermi žalobcu, či inými subjektmi, ktoré boli so žalobcom v nejakom právnom vzťahu, spracovala ho odborne spôsobilá osoba - Z.. J., preto musí mu súd priznať určitú „vážnosť a záväznosť“, ono nebolo spracované spôsobom, žeby sa len niečo tam uviedlo, napísalo, ale jednotlivé údaje v ňom obsiahnuté boli podložené aj relevantnými listinami, ako to konštatoval aj znalec. Záväznosť tohto účtovníctva možno vyvodiť aj z toho, že žalobca bol kvartálnym platcom DPH, pričom evidencia DPH a spôsob jej výpočtu mu boli dodatočne predložené, a zistenia zistené z podkladov súhlasia so zisteniami uvedenými v priznaní. Teda aj keď znalec v tomto konaní a súdy v trestnom konaní vychádzali z tohto dodatočne spracovaného účtovníctva, toto má oporu v reálnych účtovných operáciách tak ako to predpokladá zákon o účtovníctve. Súd poukazuje na závery posudku uvedené vyššie, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje vrátane záveru o výške spôsobenej škody, keďže nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na už uvedenú a teda žalovanú výšku škody a preto berúc do úvahy všetky tieto skutočnosti mal za to, že žaloba po čiastočnom späťvzatí, teda v rozsahu ako bola predmetom konania pod sp. zn. 13C/411/2014 je dôvodná a preto žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 6.362,18 eur.

45. Podľa § 879j Občianskeho zákonníka ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10a Prechodné ustanovenie nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31. decembra 2008.

Podľa § 3 nariadenia vlády v znení účinnom do 31.12.2008 výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Q. U. Y. platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Keďže žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania a to dňom 7.9.2005, kedy podľa ním vykonaného zápisu vykonal vyúčtovanie s p. U., ktorá bola oprávnená za žalobcu prevziať finančnú hotovosť od žalovaného, čomu predchádzala aj výzva žalobcu, súd ho zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške ako je uvedená vo výroku tohto rozsudku, keďže žalobcom pôvodne uplatňovaná výška úroku z omeškania nebola v súlade s príslušnými ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže bola požadovaná výška úrokov z omeškania vo výške o 1% vyššej (berúc do úvahy vývoj výšky diskontnej sadzby NBS za obdobie od 1.3.2005 do času podania žaloby), než na akú výšku úroku mal žalobca nárok a v tejto časti súd žalobu zamietol.

46. Súd poskytol žalovanému lehotu na plnenie 15 dní od právoplatnosti, keďže jedná sa o plnenie vo vyššej sume a zákonom stanovená lehota 3 dní je v tomto prípade nedostatočnou.

47. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Pôvodne sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 12.961,79 eur, pričom v priebehu konania zobral žalobcu v časti o zaplatenie sumy 6.599,61 eur späť, čo predstavuje úspech žalovaného a to v pomere 50,9%. Súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 6.362,18 eur, čo predstavuje úspech žalobcu a to v pomere 49,1%, preto súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.